

sted at hjælpe med til at overvinde disse vanskeligheder i samarbejde med familie, naboer og arbejdsfæller. Jo mere vi udvikler fællesskabet, desto større muligheder har vi for sammen at mildne krisens virkninger for den enkelte.

Det var i går 14 dage siden, valget fandt sted. Nogle har syntes, at disse 14 dage har været meget lang tid at bruge på at få dannet en regering. Jeg er ikke enig i denne vurdering. Valget var et jordskred i dansk politik. Morgenen efter valget stod vi i den situation, at antallet af partier i folketinget var fordoblet. 5 partier, som ikke havde været repræsenteret i det gamle folketing, havde erobret en tredjedel af mandaterne, 60 i alt. Det betød en forkastelse af S-SF-samarbejdet; de to partier, der havde regeret landet siden 1971, mistede 30 mandater. Men det var tillige en forkastelse af det VKR-samarbejde, der bar en regering fra 1968 til 1971; de tre partier tabte tilsammen andre 30 mandater.

For venstre kunne der ikke være tvivl om valgets tale. Vi måtte se i øjnene, at vælgerne fældede dom ikke kun over de gamle partier, men også over blokpolitikens epoke.

Den regering, der i dag præsenterer sig for folketinget, udgår fra kun ét af de ti partier, men har et begrundet håb om, at en række af partierne vil være på linje med regeringens midtsøgende politik og holdning. Det betyder naturligvis, at regeringen må forhandle sig frem fra sag til sag. Det betyder, at tingene ikke kan afgøres bag lukkede døre i et gruppeværelse eller ved et regeringsmøde. Afgørelsen vil ske i fuld åbenhed i denne sal. Intet medlem af folketinget vil være sat uden for indflydelse. Vi er 179 med fælles muligheder og fælles ansvar. Det stiller særlige krav til os, og det sker i en situation, hvor det danske samfund står overfor problemer af en størrelsesorden, vi ikke har kendt siden afslutningen af 2. verdenskrig.

Regeringen vedkender sig dette ansvar og byder det velkomment.“

I folketingets møde den 8. januar 1974 fremsatte statsministeren, *Poul Hartling*, følgende udtalelse i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 2 (F. sp. 99):